

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКОНАВЧИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ РЕГІОНУ

Система планування діяльності виконавчих органів державної влади (ВОДВ) регіону ґрунтується на стратегічному плані соціально-економічного та інноваційного розвитку регіону і включає: середньострокове планування (3 роки); річне планування. При побудові системи планування діяльності ВОДВ регіону необхідно виходити з вимоги максимізації корисного ефекту від діяльності ВОДВ регіону при дотриманні принципу оптимізації управлінських рішень, що приймаються. Процес планування повинен бути організованим так, щоб забезпечувати прозорість механізмів погодження глобальних і локальних інтересів учасників цього процесу, його контролю і вдосконалення.

Сформулюємо основні принципи побудови системи планування діяльності ВОДВ регіону.

- Принцип науковості планування – тобто врахування останніх досягнень науки. Розробці планів повинен передувати аналіз ситуації, що базується на вивченні процесів, які відбуваються в економічному і соціальному житті регіону, країни, світу. Робиться також прогноз економічного і соціального розвитку регіону. Застосування прогнозування дає змогу зменшити невизначеність майбутнього, підвищує ступінь реалістичності планів [1, 36].

- Принцип комплексності – план повинен відображати взаємозв'язок основних сфер діяльності ВОДВ. Досягнення взаємозв'язку основних сфер діяльності ВОДВ забезпечується інтеграцією процесу управління на різних рівнях: ВОДВ в цілому, їх структурні підрозділи, низові ланки. Цей принцип також виражається в послідовності планів, кожен з яких переходить в наступний: базовим виступає стратегічний план, на його основі складаються тактичні й оперативні плани.

- Принцип інформативності – всі планові рішення приймаються на основі об’єктивної інформації. Дотримання цього принципу припускає необхідність проведення моніторингу поточної ситуації в регіоні, країні і світі та тенденцій на найближчу перспективу (на квартал і до кінця року). Джерелом інформації є офіційні статистичні дані. Для ефективного процесу планування потрібна оптимальність обсягу використовуваної інформації, підвищення рівня її достовірності, що приводить до підвищення обґрунтованості рішень, що приймаються.

- Принцип гнучкості – планування повинне володіти здатністю змінювати свою спрямованість відповідно до характеру непередбачених обставин, які виникли. Дотримання цього принципу потребує проведення коректування планів у тому випадку, якщо моніторинг виконання планів показує відхилення отримуваних результатів від планових.

- Принцип точності – всі плани повинні бути конкретизовані і деталізовані тією мірою, яка потрібна з врахуванням зовнішніх і внутрішніх умов функціонування ВОДВ регіону [2, 9].

- Принцип участі – означає, що кожний працівник ВОДВ регіону стає учасником планової діяльності незалежно від посади і виконуваних функцій. Реалізація цього принципу на практиці потребує від працівників уміння формулювати завдання, необхідні для досягнення поставлених цілей. Керівники структурних підрозділів ВОДВ визначають цілі, концепцію, що служать орієнтиром для керівників низових ланок, які, у свою чергу, розробляють шляхи досягнення цих цілей.

- Принцип оптимальності – план повинен орієнтуватися на максимальне використання ресурсів ВОДВ регіону, що обумовлене наявністю багатоваріантних шляхів досягнення поставлених цілей. Це припускає необхідність проведення моделювання і складання прогнозу при різних варіантах розвитку подій. Цей принцип також диктує необхідність здійснення планування витрат ВОДВ регіону, які слід оцінювати з позицій внеску в кінцеву мету.

Список літератури: 1. Коваленко А. Методологічні проблеми функціонального аналізу виконавчої влади // Нова політика - 2000 - № 6 - С 35-39. 2. Бакуменко В. Теоретичні засади державно-управлінських рішень (базові підходи, концепції, теорії, ідеї) // Командор - 2000 - № 1 - С 8-12.

В.І. ДАРМОГРАЙ, к.е.н., доц., ЧДТУ

ПОДАТКОВО-БЮДЖЕТНИЙ МЕХАНІЗМ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКИХ СИСТЕМ

Важливими факторами, що визначають якість і характер фінансових потоків за регіонами є наступні: обсяги податків, які надходять з території суб'єктів держави, пропорції їх поділу між державним та регіональним бюджетом, повнота використання податкового потенціалу.

Податково-бюджетний механізм об'єктивно може виступати в якості інструменту стимулювання інноваційної активності підприємств [1, 27].

Ефективна податкова політика покликана забезпечувати матеріальними умовами державне регулювання регіонального процесу відтворення не у формі прямого директивного втручання, а посередництвом ціленаправленого регулювання руху інвестицій в окремих сферах і галузях, процесів накопичення капіталу і платоспроможного попиту населення.

Для виходу України з кризи необхідно використовувати всі фактори і стимули розвитку економіки, які мобілізують матеріально-технічні, природні ресурси в найкращих формах організації ринкової економіки [2, 136]. Підприємці – господарські суб'єкти, які активно впроваджують нові комбінації в процес відтворення. В зв'язку з цим важливим напрямком податкової політики є підтримка посередництвом стимулюючого збору податків розвитку малого бізнесу, що сприяє залученню значних трудових, матеріальних та фінансових ресурсів відповідної території.

Оскільки «простір» є формою існування матеріальних об'єктів і процесів, які характеризують структурність, протяжність, співіснування та взаємодію елементів в матеріальних системах, то виокремлюючи в якості елементу